

OŚLEPNAĆ (2) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w oślepi).

praet 1 sg m -m oślepił (1). ◇ 3 sg m oślepił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w.

Stracić wzrok, zaniewidzieć (2) : Oćiec pátrząc ná światłość S. Witá oślepił. SkarŻyw 552 marg.

oślepnąć od czego (1): wkomorze lyná mego vyrzałem Bogi/ ktorých były oczy iáko gwiazdy/ á twarży iáko łykáwicá: y od tegom oślepił. SkarŻyw 552.

Synonim: ołśnąć.

Formacje współrdzenne cf ŚLEPIĆ.

Cf OŚLNAĆ

EW